

หยุด !

ทำร้ายพระพุทธศาสนา หยุดทำมาปีหักบัณเงong หยุดถวายทอง-เงิน แค่พระภิกขุและสามเณร

ทอง-เงินไม่ควรถวายภิกขุ จากราชไตรปิฎก
เล่ม๓ หน้า๔๐ ปกสีน้ำเงิน เล่ม๓ หน้า๘๘ ปกสีแดง
คุก่อนกิจทั้งหลาย พากเชอเพียงถวายทานหนึ่งแสดงอย่างนี้
พระบัญญัติ

อนึ่ง กิจที่ รับก็ได้ ให้รับก็ได้ ซึ่งทอง-เงิน
หรือขันดิทอง-เงิน อันเขาก็เป็นไว้ให้ก็ เป็นนิสัตติปฏิเติม.
(ต้องอาบน้ำน้ำสักกีซึ ต้องสะสั่งของน้ำออกไป จึงจะพ้นโทษได้)
*จากราชไตรปิฎกและธรรมกถาเปล่าให้ขอบัณฑามกุฎราชวิทยาลัยชุด๓ เล่ม

นิสัตติปฏิเติม / ๑ ตัว (โภกที่ทำความดีให้ตอกไป ต้องสะ)

ตกໂຮງຽນຮັກ ๑ ຂ້າວາຊຸ ກືອ ๔,๐๐๐ ປີ ຂອງຂັ້ນນີ້
๑ ປີໃນຂັ້ນນີ້ ເທົ່າກັນ ๒๑๐,๒๕๐ ລ້ານປິມນຸ່ມຢູ່
๔,๐๐๐ປີ ໃນຂັ້ນນີ້ ເທົ່າກັນ ๘๔๐,๕๖๐,๐๐๐ ລ້ານປິມນຸ່ມຢູ່
ໂຍນທີ່ຮ່ວມກຳພະເພາະຄວາມສິ່ງຂອງທີ່ພິດພະວິນຍັງ
ກົມໄທໝດ້ອງທັນການກຸມເດີຍກັບພຣະແຕ່ຈະໄດ້ຮັບໄທນະເກາວວ່າ
ໝາຍເຫຼຸ : -ຂໍ້ມູນນີ້ມາຈາກພຣະຫມາການຂອງສົມເຈົ້າຮັກຮັດ (ແຈງ) ວັດຖຸກັນ້າ
- ຄຸນກາຫາໄດ້ກຸມນີ້ນັກງາງກົງຫຼືອໜູ້ - ລັບນັກງານນູ້ ເລີ່ມ ๑-๒

ສຶກษาຄໍາສອນຂອງພຣະຫມາກັຈາ ຈາກພຣະໄຕປິຖຸກເຈົ້າ ເພີ່ມເຕີມໄດ້ກ່າວ
www.tripitaka91.com

พระภิกขุ-สามเณรที่รับเงินและทอง
เป็นผู้ทำผิด พrn.ຄະສະສົມ໌ແລກງູ້ມາຍອາຫຸາ

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่๒) พ.ศ.๒๕๓๕

กฎหมายเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๕ เป็นปีที่๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
คณะสงฆ์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและขั้นของสภานิตบัญญัติแห่งชาติ กำหนดให้รัฐสภาต่อไปนี้

มาตรา ๑๕ ตรี

มหาเถรสมาคมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
...๕) รักษาราชลัทธะธรรมวินัยของพระพุทธศาสนา

พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.๒๕๕๙

มาตรา ๑ ในประมวลกฎหมายนี้

(๑) “โดยทุจริต” หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ โดยชอบด้วย
กฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

มาตรา ๓ ประมวลกฎหมายอาญาที่พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๔ ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปีติความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้งและโดยการหลอกลวงจั่งว่านั้นได้ไป
ซึ่งทรัพย์สิน จากผู้อื่น หลอกลวง หรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้อื่นหลอกลวง
หรือบุคคลที่สาม ทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ์ ยื่นนั้นกระทำการผิด
ฐานอื้อโง ด้วยระหว่างໄທຍ້ຈຸກຸນໄມ່ເກີນສາມປີ หรือปรັບໄມ່ເກີນທັກພັນນາຫາ
หรือທັງໝໍ່ທັງປັນ

มาตรา ๕ ถ้าในการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงผู้กระทำ

(๑) แสดงตนเป็นคนอื่น หรือ

(๒) อาศัยความเน摆ปູ້ຍູ້ອອງຜູ້ອຸກຫຼອກລວງ ซึ่งเป็นເຕີກหรือອາຍຸ
ຄວາມອ່ອນແອງເກີນຈຸກຸນໄມ່ເກີນຫາປ້ອງປັນໄມ່ເກີນຫັ່ງໜີ່ນາຫາ

ຜູ້กระทำด้วยระหว่างໄທຍ້ຈຸກຸນໄມ່ເກີນຫາປ້ອງປັນໄມ່ເກີນຫັ່ງໜີ່ນາຫາ
หรือທັງໝໍ່ທັງປັນ

มาตรา ๖ ถ้าการกระทำความผิดตาม มาตรา ๔ ให้กระทำด้วยการแสดง

ข้อความอันเป็นเท็จด้วยประชานหรือด้วยการປົກປິດຄວາມຈິງຊີ່ງຄວນອອກໄຫ້
ແຈ້ງແກ່ປະชาຊົນ ຜູ້กระทำด้วยระหว่างໄທຍ້ຈຸກຸນໄມ່ເກີນຫາປ້ອງປັນໄມ່ເກີນ
ຫັ່ງໜີ່ນາຫາ หรือທັງໝໍ່ທັງປັນ

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรก ต้องด้วยลักษณะดังกล่าว
ใน มาตรา ๕ อนุมาตรานີ້ນີ້ມາດ້ວຍໄດ້ວ່າ ຜູ້กระทำ ต้องระหว่างໄທຍ້ຈຸກຸນໄມ່ເກີນ
ຫັ່ງໜີ່ນາຫາ ຕໍ່ທັງໝໍ່ທັງປັນ

เมื่อไม่ทำบุญกับพระที่ละเมิดศีล

พุทธศาสนาควรจะทำบุญกับใคร?
ทำอย่างไรกันดี? อ้างอิงคำสอนของพระพุทธเจ้า
จากพระไตรปิฎกอรรถกถา
แปลไทย ชุด ๕๑ เล่ม ນມ.ร.

เมื่อทำบุญกับพระที่ละเมิดศีล.... ไม่ได้บุญ

เล่มที่ ๒๓ หน้า ๔๐๔ ปกสีน้ำเงิน

เล่มที่ ๒๓ หน้า ๓๘๗ ปกสีแดง

ได้ยินว่า นายพรานนີ້ເນື້ອໃຫ້ກົບໃຈ (ของทำบุญ)
อุทิศถึงผู้ตาย ໄດ້ໃຫ້ແກ່ກົມຜູ້ຖືศິ (ละเมิดศีล) ຮູ່ປັນນີ້
ນັ້ນແລ້ວ ๓ ກຣັງ ໃນກຣັງທີ່ ๓ ອົມນຸ່ມຢູ່ (ຄືອຜູ້ຕາຍ) ຮູ່ອ
ບັນນີ້ວ່າ “ຜູ້ຖືສີລົບລັດລັດ” ໃນເວລາທີ່ພຣານນີ້ຄວາມແກ່ກົມ
ຜູ້ມີສີລົບປັນນີ້ທີ່ມາລົງພລຂອງທັກໃຈ (ของทำบุญ) ກີ່ລື່
ແກ່ເຫຼຸ

ทำบุญກับນັກບວชທີ່ละเมิดศິ... ກີ່ມາໄດ້บຸນ

(ຖົພເສົງສືບປັດຕຸງ) ເລີ່ມທີ່ ๔๕ หน้า ๒๒๓ ปกສีນ້າເຈົ້າ

ເລີ່ມທີ່ ๔๕ หน้า ๑๗๓ ปกສືເແດງ

“ບັດາຂອງຂ້າພະອົງບັນຍູ້ເນື້ອງຈາກ ວິຊາ ສູງ ປ້າ ອາ ປູ້ ຢ່າ ຕາ ພາຍ
ພວກພຣະມູນກຳລັງນັບຮັກທານອັນທີບັດາຂອງຂ້າພະອົງກີ່
ຕົກແຕ່ແລ້ວ ຂ້າພະອົງກີ່ຈະໄປຢັງເນື້ອງອັນກາວິນທານກ
ເພື່ອບັດາອາຫານ” ພຣະຮາຈີ່ຈົດສັ່ງເຫຼຸວ່າ “ຖ້າທ່ານໄປໄປໄດ້
ເສວຍພລທານນີ້ ພຶກບັນນານອກເຫຼຸດທີ່ມີຈິງແກ່ເຮົາ
ເຮົາຟຳອັນນີ້ເຫຼຸດຄວາມເຮືອດືກໄດ້ແລ້ວຈັກກົບໃຈການບູ້ນາບັງ”

ຖົພເສົງສືບປັດຕຸງ ຖືໄມ່ໄດ້ຮັບພລແທ່ງການນັ້ນ ເພະພຣະມູນກີ່
ທັງໝໍ່ທັງປັນຮັກກົບຕັກ (ອາຫານ) ເປັນຜູ້ໄມ່ມີສີລື່ ໄນສົມຄວ
ແກ່ກົບໃຈ (ສິ່ງທີ່ໃຫ້)

**ศึกษาที่พระภิกขุต้องรักษาไม่อย่างไรบ้าง ?
[ที่อยู่มีความรู้เรื่องตน] (สามัญญาณสูตร)
เล่มที่ ๑๑ หน้า ๓๑๑ ปักษ์น้ำเงิน
เล่มที่ ๑๑ หน้า ๒๖๔ ปักษ์แดง**

๓๓. เขอเว้นขาดจากการรับทองและเงิน.
๔๔. เขอเว้นขาดจากการรับสามัญญาหาร (ข้าว) ดิน.
๕๕. เขอเว้นขาดจากการรับเนื้อดิน.
๖๖. เขอเว้นขาดจากการรับสตอร์และกุญแจรี
๗๗. เขอเว้นขาดจากการรับทาสี (ทาสหกุյง) และทาส
๘๘. เขอเว้นขาดจากการรับแพะและแกะ
๙๙. เขอเว้นขาดจากการรับไก่และสุกร
๑๐. เขอเว้นขาดจากการรับช้าง โโค น้ำและลา
๑๑. **ขอเว้นขาดจากการรับป่า นาและที่ดิน.**
๑๒. เขอเว้นขาดจากการประกอบกิจกรรม (กือการนำ
ข้อความไปบอก) และการรับใช้.
๑๓. **ขอเว้นขาดจากการซื้อ การขาย**

มาศตี (สามัญญาณสูตร)

เล่มที่ ๑๑ หน้า ๓๑๕ ปักษ์น้ำเงิน
เล่มที่ ๑๑ หน้า ๒๖๘ ปักษ์แดง

๑. กิษมุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วย
ติรัจจานวิชา (วิชาที่ขัดกับพระนิพพาน) เช่น อย่างที่
สม盆พระมหาปฏิรูป (ผู้เจริญบันจาร์พักกันในโภชนา (อาหาร) ที่
เขาให้ด้วยศรัทธาแล้วขังเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจจาน
วิชาเห็นป่านนี้ กือ ทายอวัยวะ ทายนิมิต (เครื่องหมาย)
ทายฟ้าผ่า เป็นต้น ทำนายฝัน ทำนายลักษณะ ทำนาย
หนูกัดผ้า ทำพิธีบูชาไฟ ทำพิธีเบิกแวงเรียนเทียน ทำพิธี
ชัดแกลบบูชาไฟ ทำพิธีชัตตระบูชาไฟ ทำพิธีชัคข่าวสารบูชาไฟ
ทำพิธีเดินบูชาไฟ ทำพิธีเดินน้ำมนูชาไฟ ทำพิธีเสกเปร
บูชาไฟ ทำพลีกรรมด้วยโลหิต เป็นหมอดูอวัยวะ คุลักษณะ

ที่บ้าน คุลักษณะที่นา เป็นหมอดูอสาก เป็นหมอดีเป็น
หมอดงเดบยันต์คุ้มกันบ้านเรือน เป็นหมอยุ เป็น
หมอยาพิษ เป็นหมอมแหงป่อง เป็นหมอรักษาแพลงหนูกัด
เป็นหมอทายเสียงนก เป็นหมอทายเสียงกา เป็นหมอ
ทายอาชญา เป็นหมอสอกกันคุกครา เป็นหมอทายเสียงสัตว์
แม้ข้อนี้ก็เป็นศิลของเชอประการหนึ่ง.

.....๖. กิษมุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วย
ติรัจจานวิชา เช่น อย่างที่สม盆พระมหาปฏิรูป (ผู้เจริญบันจาร์
พักกันในโภชนา ที่เขาให้ด้วยศรัทธาแล้ว ขังเลี้ยงชีพโดยทาง
ผิดด้วยติรัจจานวิชาเห็นปานนี้ กือ ให้ฤกษ์อวاهหมงคล
ให้ฤกษ์วิวาหมงคล ฤกษ์เรียงหมอน ฤกษ์หย่าร้าง
ฤกษ์เก็บทรัพย์ ฤกษ์จ่ายทรัพย์ ฤกษ์โชคดี ฤกษ์ราห์
ให้ยาพุ่งครรภ์ร้ายมนต์ให้ลิ้นกระด้าง ร้ายมนต์ให้คางแข็ง
ร้ายมนต์ให้มือสั่น ร้ายมนต์ให้หูไม่ได้ยินเสียง เป็นหมอทรง
กระจาก เป็นหมอทรงหกุยงสาava เป็นหมอทรงเจ้าบวงสรวง
พระอาทิตย์ บวงสรวงท้าวมหาพรหม ร้ายมนต์พ่นไฟ
ทำพิธีเชิญวัลย์ แม้ข้อนี้ก็เป็นศิลของเชอประการหนึ่ง.

๗. กิษมุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วย
ติรัจจานวิชา (วิชาที่ขัดกับพระนิพพาน) เช่น อย่างที่
สม盆พระมหาปฏิรูป (ผู้เจริญบันจาร์พักกันในโภชนา (อาหาร) ที่
เขาให้ด้วยศรัทธาแล้วขังเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจจาน
วิชาเห็นปานนี้ กือ ทำพิธีบันบาน ทำพิธี
แก้บน ร้ายมนต์ขับผี ถอนมนต์ป้องกันบ้านเรือน ทำ
กะเทยให้กลับเป็นชาย ทำชายให้กล้ายเป็นกะเทย ทำพิธี
ปลูกเรือน ทำพิธีบวงสรวงพื้นที่ พ่นน้ำมนต์ รดน้ำมนต์
ทำพิธีบูชาไฟ ปรุงยาสำรอก ปรุงยาถ่าย ปรุงยาถ่ายไทย
เบื้องบน ปรุงยาถ่ายไทยเบื้องล่าง ปรุงยาแก้ปวดศีรษะ
หุงน้ำมนต์ยอดหู ปรุงยาตา ปรุงยานัตถุ ปรุงยาทากัด
ปรุงยาทาสมาน ป้ายยาตา ทำการผ่าตัด รักษาเด็ก ชะแพด
แม้ข้อนี้ก็เป็นศิลของเชอประการหนึ่ง.

**พระภิกขุสามเณรที่รับเงิน-ทอง ไม่ใช่นักบัว
ที่ถูกต้องในพุทธศาสนา (เรื่องนายบ้านชื่อมณฑุพก)**
เล่มที่ ๕ หน้า ๓๒๙ ปักษ์น้ำเงิน
เล่มที่ ๕ หน้า ๒๖๔ ปักษ์แดง

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า เออละ นายบ้านเชอ
พยากรณ์ (ตอนปัญหา) อย่างนี้ชื่อว่ากล่าวคล้อยตามเรา
ชื่อว่าไม่ถูกต้อง แต่ด้วยคำเท่า ชื่อว่าพยากรณ์ธรรม สมควร
แก้ธรรม และสหธรรมมิก (ผู้ประพฤติธรรมร่วมกัน) บางรูป
ผู้กล่าวตามว่าทะยอยมีถึงฐานะที่ควรติดเทิน

**ฤกษ์อนนายบ้าน ทองและเงินไม่ควรแก่สมณะ
เชื้อสายพระศากยบุตรโดยแท้ สมณะเชื้อสายพระศากยบุตร
ไม่ยินดีทองและเงิน สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรไม่รับทอง
และเงิน สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรมีแก้วและทองอันวาง
เสียแล้ว ปราศจากทองและเงิน ทองและเงินควรแก่ผู้ใดแม้
กามคุณ (ถึงที่น่าประอนน) ทั้งห้ากิจควรแก่ผู้นั้น กามคุณทั้งห้า
กิจแก่ผู้ใด เชอพิงจำผู้นั้นไว้โดยส่วนเดียวว่า มีปகติมิใช่
สมณะ มีปกติมิใช่เชื้อสายพระศากยบุตร**

เราจะกล่าวอย่างนี้ว่า ผู้ต้องการหลี้พึงแสวงหาหลี้
ผู้ต้องการไม่พึงแสวงหาไม่ ผู้ต้องการเกวียน พึงแสวงหา
เกวียน ผู้ต้องการบุรุษ พึงแสวงหาบุรุษ แต่เราไม่กล่าว
โดยปริยายไรๆ ว่า สมณะพึงยินดี พึงแสวงหาทองและเงิน.

**(เรื่องยกปากฎีหาริย์) เล่มที่ ๔๒ หน้า ๓๑๒ ปักษ์น้ำเงิน
เล่มที่ ๔๒ หน้า ๒๖๖ ปักษ์แดง**

พิชเม้มากอันบุคคลหัวว่านแล้วในนาตอน ผลย้อม
ไม่ไฟบูลย์ ทึ้งไม่ขังหวานให้ขินดีจันได ทานมากมาย
อันบุคคลดังไว้ในหมู่ชนผู้ทุกศิล ผลย้อมไม่ไฟบูลย์ทึ้ง
ไม่ยังทายก (ผู้ให้ทาน) ให้ขินดี ฉันนี้เหมือนกัน

**เมื่อเห็นพระทำพิธี... โยมก็ตื่นได
(อนิยตภัณฑ์) เล่มที่ ๓ หน้า ๖๖๓ ปักสีน้ำเงิน
เล่ม ๓ หน้า ๒๒๕ ปักสีแดง**

ครั้งนี้ นางวิสาขามิคารามาดา ได้ถูกเชิญไปสู่สุกุลนี้ นางได้เห็นท่านพระอุทัย นั่งในที่ลับ คือในอาสนะ (ที่นั่ง) กำบัง ซึ่งพожทำการได้กับหลังคาหันหนึ่งต่อหนึ่ง ครั้นแล้ว ได้กล่าวคำนี้กระท่า�พระอุทัยว่า “ข้าแต่พระคุณเจ้า การที่พระคุณเจ้าสำเร็จการนั่งในที่ลับ คือ ในอาสนะกำบัง ซึ่งพожทำการได้กับมาตรฐาน (ผู้หลูง) หนึ่งต่อหนึ่ง เช่นนี้ไม่เหมาะสม ไม่ควร แม้พระคุณเจ้าจะไม่ต้องการด้วยธรรมนั้นก็จริง ถึงอย่างนั้น พากษาวบ้านผู้ที่ไม่เลื่อมใส จะบอกให้เชื่อได้โดยหาก” ท่านพระอุทัย แม้ถูกนางวิสาขามิคารามาดาว่ากล่าว อัญชลีย่างนี้ก็ไม่ได้เชื่อฟัง เมื่อนางวิสาขามิคารามาดากลับไปแล้ว ได้แจ้งเรื่องนั้นแก่กษัตริย์ทั้งหลาย.

**วิชปฎิบัติของโยมที่ทำให้เกิดนุญญาคุลอย่างถูกต้อง
(สังคากลสูตร) เล่มที่ ๑๖ หน้า ๘๙ ปักสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๑๖ หน้า ๑๘ ปักสีแดง**

ถูกก่อนคุหบดีบุตร สารดาบีดาเป็นทิศเบื้องหน้า อันบุตรธิดาพึงนำรุ่งด้วยสถาน & คือ ด้วยตั้งใจว่าท่านเลี้ยงเรามา เราจักเลี้ยงท่านตอน ๑ จักรันทำกิจธุระของท่าน ๑ จักร์ดำรงวงศ์ตระกูล ๑ จักปฏิบัติตามให้เป็นผู้สมควรแก่การรับทรัพย์มรดก ๑ เมื่อท่านล่วงลับไปแล้ว จักทำนุญญาทิศให้ท่าน ๑

ถูกก่อนคุหบดีบุตร อาจารย์ผู้เป็นทิศเบื้องขวา อันศิษย์พึงนำรุ่งด้วยสถาน & คือ ด้วยถูกหันยืนรับ ๑ ด้วยเข้าไปยืนอยู่ต้อนรับ ๑ ด้วยการเชื่อฟัง ๑ ด้วยการ

ปรนนิบัติ ๑ ด้วยการเรียนศิลปวิทยาการโดยการพ.๑.

ถูกก่อนคุหบดีบุตร ภารยาผู้เป็นทิศเบื้องหลัง อันสามีพึงนำรุ่งด้วยสถาน & คือ ด้วยยกย่องว่าเป็นภารยา ๑ ด้วยไม่คุหมิ ๑ ด้วยไม่ประพฤตินอกใจ ๑ ด้วยอนความเป็นใหญ่ให้ ๑ ด้วยให้เครื่องแต่งตัว ๑.

ถูกก่อนคุหบดีบุตร มิตรผู้เป็นทิศเบื้องซ้าย อันกุลบุตรพึงนำรุ่งด้วยสถาน & คือ ด้วยการให้ปั้น ๑ ด้วยเจรจาถ้อยคำอันเป็นที่รัก ๑ ด้วยประพฤติประโภชนให้ ๑ ด้วยความเป็นผู้มีตนเสมอ ๑ ด้วยไม่แกล้งกล่าวให้ก้าลาดจากความเป็นจริง (พุดกันเพื่อตรงไปตรงมา) ๑.

ถูกก่อนคุหบดีบุตร ทาสกรรมกรผู้เป็นทิศเบื้องด้านหลัง อันผู้เป็นนายพึงนำรุ่งด้วยสถาน & คือ ด้วยจัดการงานให้ทำงานสมควรแก่กำลัง ๑ ด้วยให้อาหารและรางวัล ๑ ด้วยรักษาในครัวเจ็บไข้ ๑ ด้วยแยกของมิรสແປກประหลาดให้ ๑ ด้วยปล่อยให้ในสมัย (กำหนดวันหยุดที่เหมาะสมให้) ๑

ถูกก่อนคุหบดีบุตร สมพราหมณ์ (ผู้มีศีล) ผู้เป็นทิศเบื้องบน อันกุลบุตรพึงนำรุ่งด้วยสถาน & คือ ด้วยกายกรรม (การกระทำการทางกาย) ประกอบด้วยเมตตา ๑ ด้วยวิจกรรม (คำพูด) ประกอบด้วยเมตตา ๑ ด้วยมนโนกรรม (ความคิด) ประกอบด้วยเมตตา ๑ ด้วยความเป็นผู้ไม่ปีดประตุ (ยินดีต้อนรับผู้ทรงศีล) ๑ ด้วยให้อามิสสถานเนื่องๆ (ด้วยลั่งของที่สมควรและจำเป็นแก่นักวางผู้มีศีล) ๑

**ศึกษาคำสอนของพระพุทธเจ้า
เกี่ยวกับการเกิดขึ้นของภัยพิบัติ**

**และ
ที่พึงของเรามีเมื่อเกิดภัยพิบัติ**

**ว่าด้วยเหตุที่ทำให้มนุษย์มีจำนวนน้อยลง
(ปโลกสูตร) เล่มที่ ๓๔ หน้า ๒๒๕ ปักสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๓๔ หน้า ๒๓๒ ปักสีแดง**

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสตอบว่า พระมหาณ คุณเดียวานี กำหนดยินดีไม่เป็นธรรม โลกเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรม เขาทั้งหลายกำหนด ยินดีไม่เป็นธรรมโลกเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรมแล้วก็จับตัวครัวอันคมม่ากันและกัน คนเป็นอันมากตายไป เพราะเหตุนั้น นี่เป็นเหตุ เป็นปัจจัย อันหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเดียวานีคุหบดีไปนานาไป ที่เคยเป็นคน (บ้าน) นิคม (ตำบล) นคร ชนบท จังไม่เป็น คำนิคม นคร ชนบท

อีกข้อหนึ่ง พระมหาณ คุณเดียวานีกำหนด ยินดีไม่เป็นธรรมโลกเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรม เมื่อเขาทั้งหลายกำหนดยินดีไม่เป็นธรรม โลกเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรม ฝันจึงไม่ตกลตามถูกุณาล ด้วยเหตุนั้นจึงเกิดทุพภิกขกภัย(ภัยจากการขาดแคลนอาหาร) ข้าวเสีย เป็นขยาย (ขื่อหนอนผีเสื้อ) ตายฟอย คนเป็นอันมากตายไป เพราะเหตุนั้นนี่ก็เป็นเหตุเป็นปัจจัยอันหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเดียวานีคุหบดีไปนานาไป ที่เคยเป็นคน นิคม นคร ชนบทจังไม่เป็นคน นิคม นคร ชนบท.

อีกข้อหนึ่ง พระมหาณ์ คณเดชยานี้กำหนัด อินดีไม่เป็นธรรม โลกเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉารกรรม เมื่อเขาทั้งหลาย กำหนัดอินดีไม่เป็นธรรม โลกเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉารกรรม ยักษ์ทั้งหลายจึงปล่อย omnibus ร้าย คณเป็นอันมากตายไป เพราะเหตุนั้น นี่ก็เป็นเหตุเป็นปัจจัยอันหนึ่งซึ่งทำให้คณเดชyan นี้คุหงดไป เบาบางไป ที่เคยเป็นความนิคม นคร ชนบท จึงไม่เป็นความนิคม นคร ชนบท

ໂທນາກມາຍເກີດຈາກພຣະຖຸຕື່ມ (ປຸສສເຄຣຄາ) ເລີ່ມທີ່ ៥၃ ມັງກອນ ၂၀၁၉ ປັບສື່ນໍ້າ ເລີ່ມທີ່ ៥၃ ມັງກອນ ၂၀၂၀ ປັບສື່ແດງ

ในการข้างหน้า กิจมุเป็นอันมากจักเป็นคนมักโกรธ
มักผูกโกรธไว้ลับหลู่คุณท่าน หัวดื่อ โอ้อวด รินยา มีวาทะต่างๆ
กัน จักเป็นผู้มีนานะในธรรมที่ยังไม่รู้ทั่วถึง คิดว่าตนในธรรม
ที่ลึกซึ้งเป็นคนเนา ไม่เคราะพธรรมไม่มีความเคารพกันและกัน
ในการข้างหน้า โทยเป็นอันมากจักเกิดขึ้นในหมู่สัตว์โลก ก็
 เพราะกิจมุทั้งหลายผู้ไว้ปัญญาจักทำธรรมที่พระศาสดาทรง
 แสดงแล้วนี้ให้เหล่ามนุษย์ ทั้งพากกิจมุที่มีคุณอันเลวไหวหาร
 จัดแก้ลักษณะสำคัญมาก ปากกล้า ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน
 ก็จักมีขึ้นในสังคมนั้นๆ

ผู้คุบหา ตามพระทุศีล
ยื่อมประสนทุกข์ตลอดกาล
(นวสูตร) เล่มที่ ๓๔ หน้า ๔๙๕ ปกสีนำเงิน
เล่มที่ ๓๔ หน้า ๕๐๓ ปกสีแดง

กล่าวบุคคลนี้ว่าเหมือนผ้าเปลือกไม้มีสีทรม ฉะนั้น
อนึ่ง ชนเหล่าใดคนหาสามาคุณ ทำตามเยี่ยงอย่างกิจมุนั้น
ข้อนั้นยอมเป็นไปเพื่อสิ่งอันไม่เกือกญาติเพื่อทุกที่เก่าชนเหล่านั้น
ตลอดกาลนาน

พระละเมิดศีลทำให้เกิดภัยอันตราย
(ตดิยอนากตสูตร) เล่มที่ ๑๖ หน้า ๑๕๔ ปักสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๑๖ หน้า ๑๘๙ ปักสีแดง

ในอนาคต กิจธุรกิจทั้งหลายจักไม่มีอ้อมรนกาย ไม่มีอ้อมรนกีล
ไม่มีอ้อมรนจิต ไม่มีอ้อมรนปัญญา เมื่อไม่มีอ้อมรนกาย ไม่มีอ้อมรนกีล
ไม่มีอ้อมรนจิต ไม่มีอ้อมรนปัญญา กิจธุรกิจจะเป็นผู้มั่นคงมาก
มีความประพฤติย่อหย่อน เป็นหัวหน้าในความล่วงละเมิด
ทดสอบในความสังคัด จักไม่ประภากความเพียร เพื่อดึงธรรม
ที่ยังไม่ถึง เพื่อบรรลุธรรมที่ยังไม่ได้บรรลุ เพื่อทำให้แจ้งธรรม
ที่ยังไม่ได้ทำให้แจ้ง ประชุมชนรุ่นหลังก็จักอื่ออาภิญญาเหล่านี้
เป็นตัวอย่าง แม้ประชุมชนนั้นก็จักเป็นผู้มั่นคง มีความ
ประพฤติย่อหย่อน เป็นหัวหน้าในความล่วงละเมิด ทดสอบ
ในความสังคัด จักไม่ประภากความเพียร เพื่อดึงธรรมที่ยังไม่ถึง
เพื่อบรรลุธรรมที่ยังไม่ได้บรรลุ เพื่อทำให้แจ้งธรรมที่ยังไม่ได้
ทำให้แจ้ง เพราะเหตุดังนี้แล การลับล้างวินัยย่อมมีพระราช
การลับล้างธรรม การลับล้างธรรมย่อมมีพระราชการลับล้าง
วินัย ถูกอ่อนกิจธุรกิจทั้งหลาย กับในอนาคตข้อที่ ๔ นี้ ซึ่งยัง
ไม่บังเกิดในบัดนี้ แต่จักบังเกิดในการต่อไป กับข้อที่อันเรื่อง
ทั้งหลายพึงรู้ไว้เฉพาะ ครั้นแล้วพึงพยายามเพื่อละกับยั่น

พระที่สุวรรณ ทำให้เกวดาและมุขย์เดือดร้อน
(สูตรที่ ๙) เล่มที่ ๓๓ หน้า ๓๔ ปักสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๓๓ หน้า ๓๕ ปักสีแดง

คุก่อนภิกขุทั้งหลาย ลัพธน์เหมือนกัน สมัยใด พาก
ภิกขุเลวารามมีกำลัง สมัยนั้นพากภิกขุที่มีศีลเป็นที่รักย่อม^๑
ถอยกำลัง คุก่อนภิกขุทั้งหลาย ในสมัยเช่นนี้ภิกขุพากที่มีศีล
เป็นที่รัก เป็นผู้นั่งเงียบที่เดียว นั่งในท่ามกลางสงสัย หรือคน
ชานบทชาดก ข้อนี้ย่อมเป็นไปเพื่อไม่ใช่ประโยชน์ของชnanมาก
เพื่อมิใช่สุขของชnanมาก เพื่อความดินทาง เพื่อมิใช่ประโยชน์
แก่ชnanเป็นอันมาก เพื่อทุกๆแก่เกວດและมนุษย์ทั้งหลาย

ที่พึงอันยอดเยี่ยมคือ
พระพุทธ พระธรรม พระสังฆ
(บุรุษิตชื่ออัคกิทัด) เล่มที่ ๔๒ หน้า ๓๘๖ ปักสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๔๒ หน้า ๒๕๔ ปักสีแดง

มนุษย์เป็นอันมาก ถูกภัยคุกคามแล้ว ย่อมถึงภูเขา
ป่า าราม และรุกเจดีย์ว่าเป็นที่พึ่ง, สรณะนั้นแลไม่
เกยม, สรณะนั้นไม่อุดม, เพราะบุคคลอาศัยสรณะนั้น ย่อม
ไม่พ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้ ส่วนบุคคลใดถึงพระทุก
พระธรรมและพระสัมมา ว่าเป็นที่พึ่ง ย่อมเห็นอริยสัจ ๔
(คือ) ทุกข์เหตุให้เกิดทุกข์ ความก้าวล่วงทุกข์ และมรรคเมืองค'
ฉันประเสริฐ ซึ่งยังสัตว์ให้ถึงความสงบแห่งทุกข์ ด้วยปัญญา
ขอบ, สรณะนั้นแลของบุคคลนั้นเกยมสรณะนั้นอุดม,
เพราะบุคคลอาศัยสรณะนั้นย่อมพ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้

อ้างอิงตามพระราชบัญญัติและอรรถกถาเปลี่ยนชื่อ
ชุด ๕๑ เล่ม ฉบับนามกุฎราชวิทยาลัย